

Sygn. akt VI U 1995/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 8 września 2017 r., znak:(...)

w sprawie: J. J.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 2 czerwca 2017 r. do dnia 30 listopada 2019 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn.akt VIU 1995/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 8 września 2017 roku organ rentowy odmówił J. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS. Od tej decyzji odwołanie złożył ubezpieczony domagając się zmiany tej decyzji powołując się na swój stan zdrowia, który uniemożliwia mu wykonywanie pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej z 10 sierpnia 2017 roku, która orzekła, że ubezpieczony jest zdolny do pracy. Sąd w celu oceny stanu zdrowia ubezpieczonego dopuścił dowód z opinii biegłych o specjalnościach ortopedy, neurologa i specjalisty chorób wewnętrznych. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Ubezpieczony wniosek o rentę złożył 26 czerwca 2017 roku. Do dnia 1 czerwca 2017 roku ubezpieczony pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Lekarz orzecznik orzeczeniem z 20 lipca 2017 roku orzekł, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2018 roku. Natomiast komisja lekarska w orzeczeniu z 10 sierpnia 2017 roku stwierdziła, że ubezpieczony jest zdolny do pracy. Biegli w składzie w zespole, w którego składzie oprócz neurologa, specjalisty rehabilitacji, internisty znalazł się także psycholog kliniczny stwierdzili następujące choroby ubezpieczonego: cukrzycę typu II leczoną lekami doustnymi

niewyrównaną z polinerupatią czuciowo ruchową, odruchową, przebyte w 2016 roku złamanie obojczyka prawego z przemieszczeniem, leczone zachowawczo z upośledzeniem funkcji kończyny dominującej, nadciśnienie tętnicze, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym szyjnym i L-S, zaburzenia adaptacyjne nastroju. Biegli na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz badania przedmiotowego stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Odnosząc to do kwalifikacji ubezpieczonego, który zwód wyuczony stolarz budowlany pracował zarówno w tym zawodzie jak i wykonywał prace fizyczną na budowach, a więc biegli odnosząc stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia uznali, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od ustania świadczenia rehabilitacyjnego do 30 listopada 2019 roku. Zdaniem biegłych przyczyną tej niezdolności do pracy jest cukrzyca, upośledzenie funkcji kończyny górnej prawej u osoby praworęcznej po przebytych złamaniu obojczyka prawego z przemieszczeniem i wskazali, że niezdolność do pracy ubezpieczonego pogłębiają zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z zespołem bólowym okresowym. Biegli podkreślili, że ubezpieczony pracował w zawodzie wyuczonym stolarza budowlanego, wykonywał prace fizyczne na budowach, która to praca wymaga pełnej sprawności i stwierdzili, że ubezpieczony nie jest w stanie pracować w tych zawodach z uwagi na znaczne ograniczenie ruchomości stawu barkowego prawego u osoby praworęcznej, drętwienie, mrowienie rąk i stóp, zaburzenie czucia ostypie skarpetek na obu stopach i 1/3 dolnej podudzi, osłabienie czucia w kończynach górnych. Biegli stwierdzili obecność objawów rozciągowych w kończynach górnej prawej i dolnej prawej. Podkreślili, że występują u ubezpieczonego zawroty i bóle głowy i znaczne ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz osłabienie odruchów promieniowych z kończyn górnych i osłabienie odruchów skokowych w kończynach dolnych. Ponadto biegli wskazali, że występują u ubezpieczonego zaburzenia adaptacyjne nastroju, badany ma obniżony nastrój, zredukowany napęd, afekt słabo modulowany, zaburzona aktywność codzienna. Zdaniem biegłych praca stolarza oraz prace na budowach wymagają pełnej sprawności organizmu zwłaszcza sprawności kończyn dolnych i górnych jest to praca na wysokości, w zmiennych warunkach, precyzyjna. W związku z powyższym biegli nie podzielili orzeczenia komisji lekarskiej i stwierdzili tę częściową niezdolność do pracy do 30 listopada 2019 roku. Organ rentowy do opinii biegłych zgłosił zastrzeżenia opisując je w piśmie z 9 marca 2018 roku wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej ale w okolicznościach tej sprawy z uwagi na to, że nawet lekarz orzecznik uznał częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego Sąd uznał, że nie ma podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał opinię biegłych za miarodajną dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Dowód z opinii biegłych jak podkreśla się w orzecznictwie podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu artykułu 23, 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego podstaw teoretycznych opinii a także sposobu motywowania od stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Biorąc pod uwagę te kryteria należy stwierdzić, że przeprowadzony w tej sprawie dowód z opinii biegłych jest w pełni przydatny do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Biegli wchodzący w skład zespołu są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny co do których schorzenia występują u ubezpieczonego. Wydali opinię po analizie akt sprawy uwzględniając całą dostępną dokumentację lekarską i wywiad z ubezpieczonym, dokonali badania przedmiotowego a wnioski opinii zostały sformułowane w sposób jasny i precyzyjny a końcowe stanowisko jest przekonywujące i logicznie uzasadnione. Przedstawione konkluzje w opinii biegłych są kategoryczne. Uzasadnienie przedstawione zostało w sposób przystępny i zrozumiały. W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał przeprowadzoną w sprawie opinię za trafną. Stosownie do artykułu 57 Ustawy z 30 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń, z 17 grudnia 98 roku w sprawie, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach wymienionych w tym przepisie. W niniejszej sprawie kwestią sporną stała się sama zdolność u ubezpieczonego J. J. do pracy. W myśl artykułu 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy w rozumieniu tej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W niniejszej sprawie biegli orzekli w opinii, którą Sąd uznał za miarodajną dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, że rozpoznane u niego schorzenia pozbawiają go okresowo do listopada 2019 roku zdolności do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, czyli

stolarza budowlanego i pracownika fizycznego. Podkreślić trzeba, że pracę, które wykonywał ubezpieczony wymagają sprawności kończyn górnych i dolnych. Wykluczone są tutaj zawroty głowy, zachwianie równowagi, złe samopoczucie, bowiem praca ta wymaga też pracy na wysokości. W związku z powyższym skoro ubezpieczony choruje na te wszystkie schorzenia wymienione w rozpoznaniu, które ograniczają zarówno ruchomość stanu barkowe..., stawu barkowego, powodują drętwienie, mrowienie rąk i stóp, zaburzenia czucia w stopach, osłabienie czucia w kończynach górnych to logicznym jest, że ubezpieczony wykonywać dotychczasowej pracy w tym stanie zdrowia nie może. Praca stolarza i prace na budowach wymagają pełnej sprawności organizmu, sprawności kończyn gornych, górnych i dolnych. W związku z tym Sąd w pełni podziela opinię biegłych o częściowej niezdolności do pracy. Sąd podkreśla również to, że w orzeczeniu lekarza orzecznika z 20 lipca 2017 roku wskazano, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2018 roku i ta niezdolność pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. Skoro już lekarz orzecznik orzekł tą częściową niezdolność do pracy to Sąd Okręgowy nie miał podstaw, żeby dalej prowadzić postępowanie dowodowe. W związku z powyższym Sąd Okręgowy powołując się też na przepis artykułu 100 ustęp 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowi jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia. I dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do renty od dnia następującego po ustaniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, czyli od 2 czerwca 2017 roku do 30 listopada 2019 roku zgodnie wnioskami opinii biegłych. Ponieważ biegli dysponowali tymi samymi dowodami, które dys..., którymi dysponował organ rentowy w swoim postępowaniu Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 118 ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.